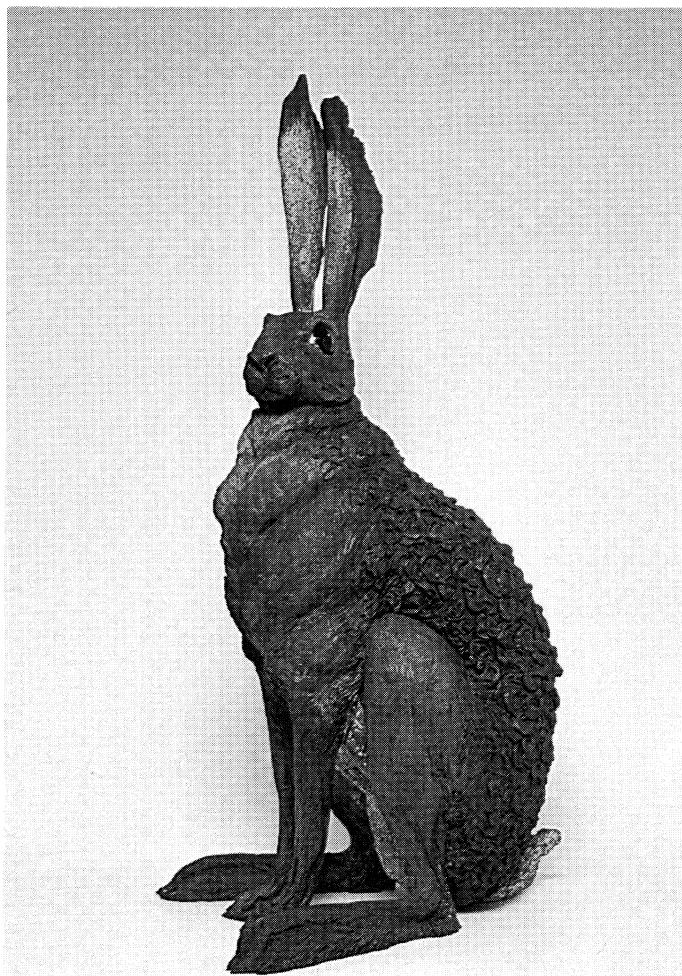

CERAMIC SERIES

JEREMY JAMES

by Peter Dormer

The modern world is awash with images of animals: yet there is relatively little good contemporary representational art, especially in sculpture, that does justice to them. Commercial art in particular has corrupted our view of them by turning them into creatures of our own sentimentality.

There is no shortage of cheap — amazingly cheap — painted ‘fur ’n feather’ ornament for the home and they are not bad value. But such work is crude in its secondary detailing and generally lifeless.

Hence the value and rarity of a sculptor such as Jeremy James. He is not yet 30. Yet he has helped to revitalise the animal sculpture genre by showing that with observation, intuition and interpretation, it is possible to make art with animals as a subject matter. His portfolio of cockerels, fancy game birds, hares, pigs, cattle and goats show an instinct for literal detail together with an ability for organising colour, texture and form into two and three-dimensional patterns that have an independent aesthetic validity.

He has a talent for thinking and making in the round but talent has to be fed with knowledge and new challenges. In his search for new subjects he is now studying the Mandril monkeys at the Zoo in Colchester.

This subject has attractions and dangers. It is exotic, non-English and therefore innately unfamiliar; the monkey’s body offers a complex series of rounded three dimensional forms — a different sort of sculptural challenge to say a hare, a cockerel or a pig. It poses difficulties of making in that several of the characteristics of the Mandril appear to be about form but in fact derive from the colour of the fur, consequently it is not until the form is complete and the colour goes on that you know you have got the sculpture right.

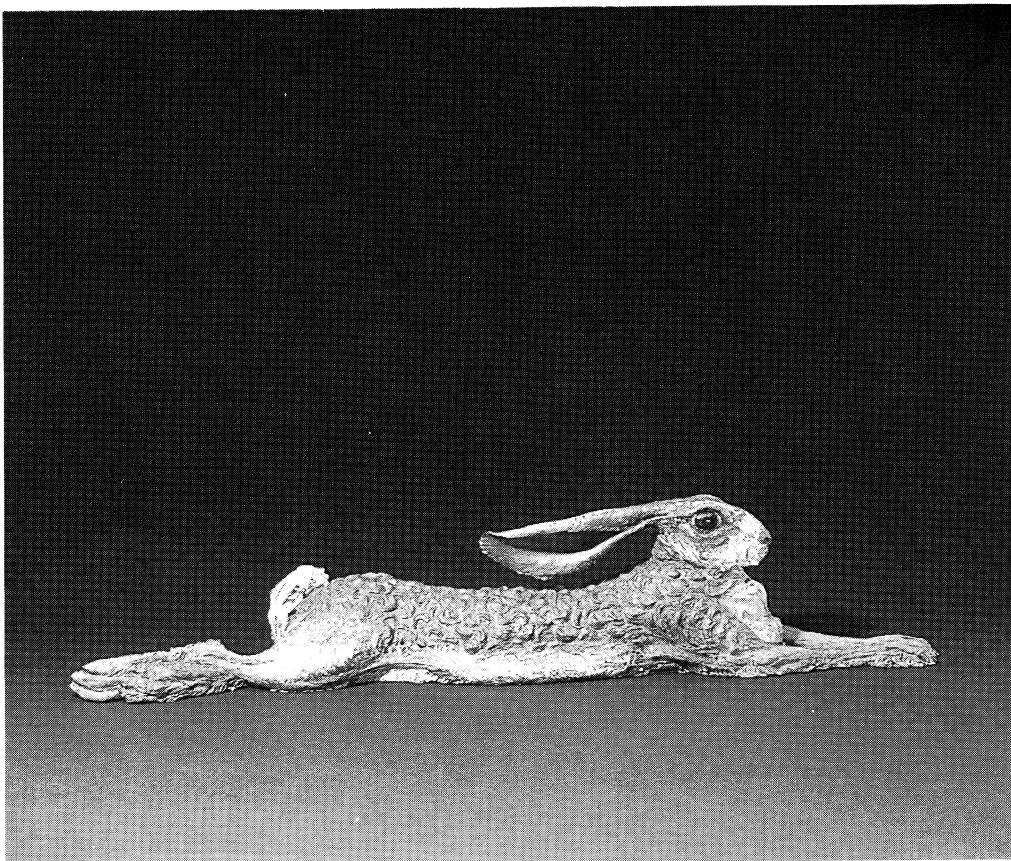
For example, it appears that the eyes in a Mandril monkey are set far back beneath its lowering brow but this is an illusion: it is because the fur around the eyes is so dark that it appears the eyes are in a deep recess.

The fur around the head of the Mandril is extraordinary because its effect is like a sea haze of light brown and ochre speckles: capturing this in clay is a major technical challenge. (When people think representational craft or art is a non intellectual activity they clearly have never thought about the mental wrangles that are involved in the translation of one effect in nature to another in art.)

The Mandril that Jeremy James is studying is a mature male who regards the public with either indifference or loathing and this aspect of a thoughtful, emotional creature has to be caught. When an ape swings from anger to indifference then it is signalling to the world that its mental and emotional needs are not being served. Jeremy James has to sort this out and invest his sculpture with a frisson of this creature's personality even if only he can see it.

In less metaphysical terms the creature is a cussed subject because as Jeremy James has discovered the fur creates considerable ambiguities about the animal's physical structure. Jeremy James has found he needs much more information than can be gained from photographs and his drawing, although good by today's art school standards, has had to become more thoughtful and questing.

As almost everyone who has thought about ceramics is aware there is a fine art world prejudice against clay sculpture, especially the elaborate painted ware that Jeremy James produces. I think he could capture the Fine Art world by translating his Mandril monkey work into bronzes and I believe working in bronze is an inevitable career move for this talented young artist.

There are two sides to Jeremy James' work — modelling and constructing. As a student he did a lot of constructed work, usually rather gloomy crows perched on clay structures that looked like a cross between an electricity pylon and a wooden shed. Later he applied these construction techniques to the creation of his cockerels, although during the mid to late 1980s his work has been either modelled or used a combination of modelling and construction.

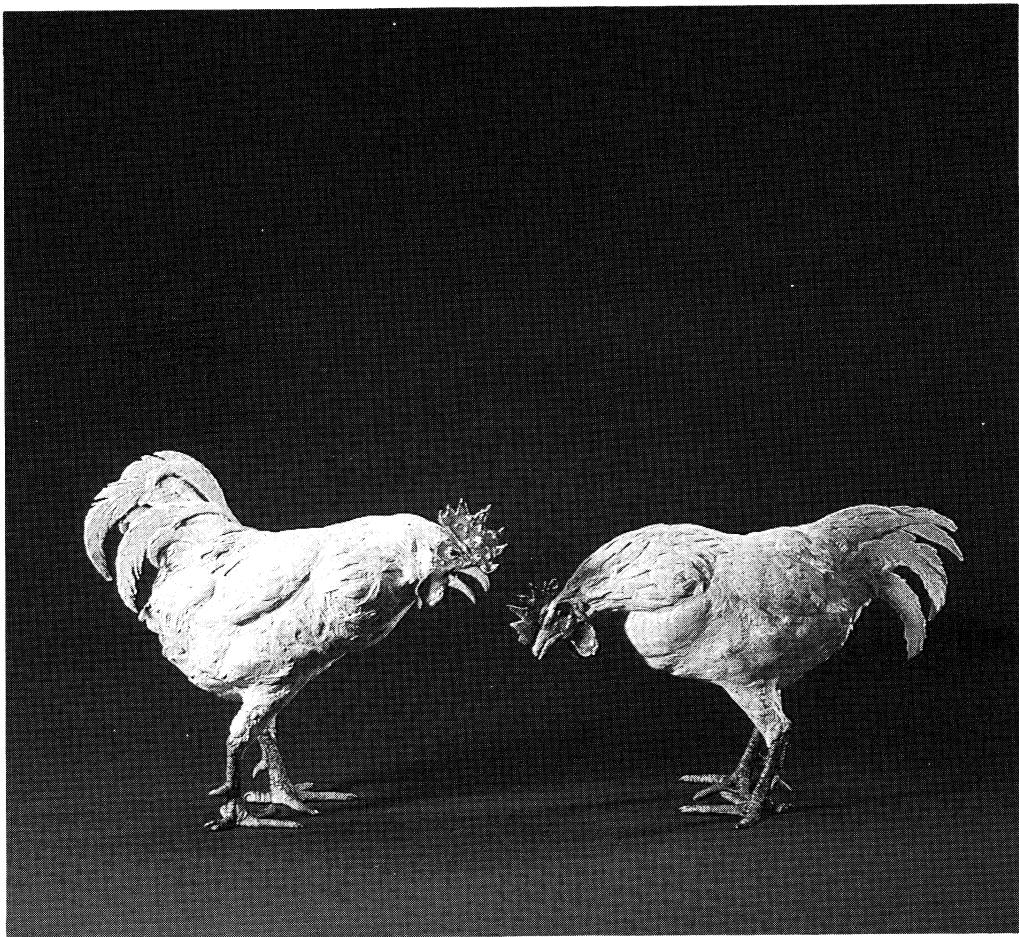
The differences between the two approaches is profound. Even as a non sculptor one can feel the difference in one's brain between taking a lump of clay and working its unformed mass into a composition — it is a fluid process of pulling, scooping, subtraction and addition. Construction, using as Jeremy James does, components he has cut out of sheet clay or press moulded earlier is an approach closer to design, it is more analytical.

I believe Jeremy James feels the need to think analytically — the thinking that is required for planning ahead for prefabrication and construction. So, alongside the Mandril monkey modelling, Jeremy James is also exploring ideas for construction. He has returned to crows and birds of prey and is investigating new ways of building the birds and giving them structures to stand on. In doing this he is making forms that are more obviously in the mainstream of modernist sculpture. It is also a means by which he can push the representational content sideways into form that is a little more abstract, allowing him further scope for aesthetic invention.

Among Jeremy James' most popular images are his hares. Hares are a lively subject. They have long ears, and long, angular, kangaroo-like back legs. Their bodies are muscular but rather thin and they have delicate fore legs. They sit up a lot and twitch with sharp lively movements, ever alert to danger. They are like animated punctuation marks and with their large, liquid eyes they beguile all of us except those cruel fools who hunt them down for sport with dogs. Jeremy James has caught a lot of the character of the wild hare.

Some models are better than others. Being so close to caricature these animals are easily misrepresented as cartoons. Mostly Jeremy James has avoided this pitfall. He has, however, deliberately made them more decorative, prettier even, than the hares you see in the field. He has experimented, often with success, with stylisation.

But his task now is to continue steering a path away from images that might appear coy, shunning caricature, and avoiding the jokey. For the deluge of animal imagery in our society has made it difficult to see animals except in terms of pretty illustrations or cartoons and consequently Jeremy James has to rein in humour, prettiness and charm. Elements which, although we recognise them in animals, have been degraded by commerce and are temporarily forbidden to fine art and craft.

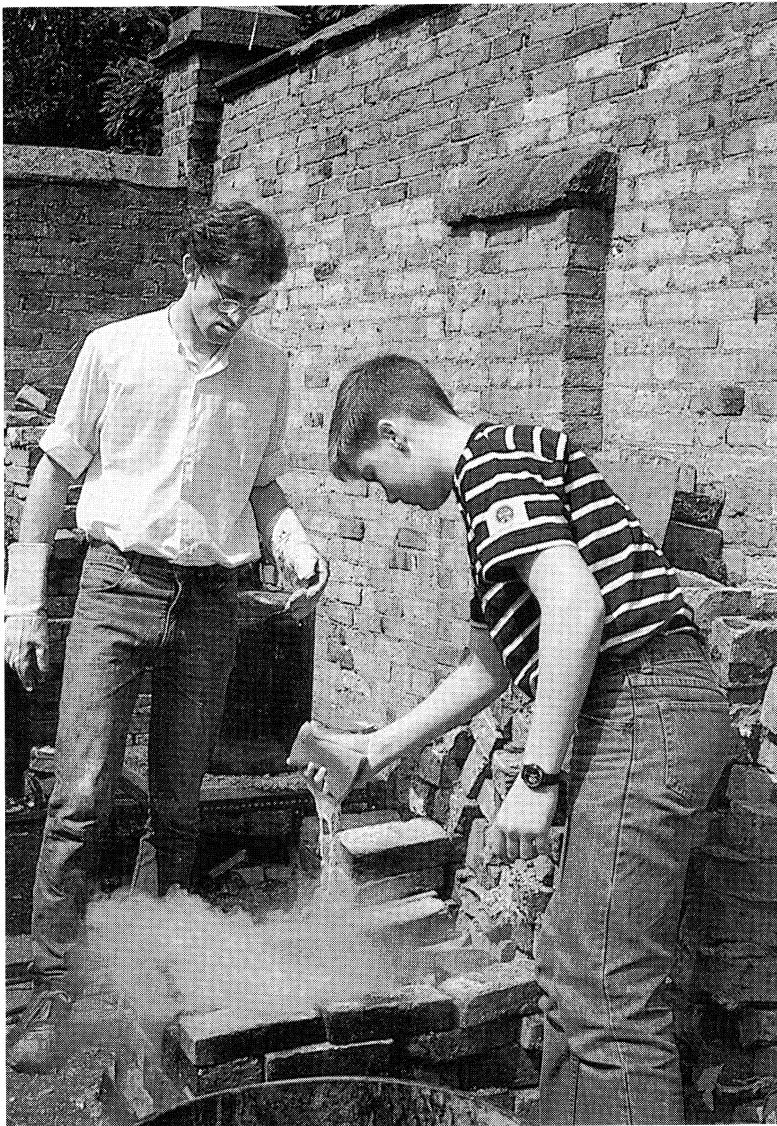

GYFRES CERAMEG

JEREMY JAMES

gan Peter Dormer

Jeremy James, Sudbury Hall. Foto: Carol Maund.

Mae'r byd modern yn gyforio godelweddau o anifeiliaid: er hynny cymharol ychydig o gelfyddyd gynrychiadus gyfoes dda, yn arbennig ym maes cerfluniaeth, sy'n gwneud cyflawnder â hwy. Mae celfyddyd fasnachol yn arbennig wedi llygru ein ffordd o feddwl amdanyst drwy eu troi'n greaduriaid ein sentimentaleiddwch ni ein hunain.

Does dim prinder o addurniadau peintiedig rhad - rhyfeddol o rad - o 'blu a blew' ar gyfer y cartref, ac nid ydynt yn ddrwg am eu pris. Ond mae gwaith o'r fath yn amrwd ei fanylion ac yn ddifywyd fel rheol.

Dyna pam mae cerflunwyr fel Jeremy James mor brin a gwerthfawr. Nid yw eto'n ddeg ar hugain oed. Er hynny mae wedi helpu i adnewyddu genre cerfluniau anifeiliaid drwy ddangos ei bod yn bosibl defnyddio anifeiliaid yn destun celfyddyd, drwy sylwi, dirnad a dehongli. Mae ei portffolio o geiliogod, ffasantod, ysgyfarnogod, moch, gwartheg a geifr yn arddangos greddf am fanylion llythrennol ynghyd â dawn i drefnu lliwiau, ansawdd arwyneb a ffurf, yn batrymau dau a thri dimensiwn sydd â diliysrwydd esthetig annibynnol yn perthyn iddynt.

Mae ganddo dalent i feddwl ac i lunio pethau yn eu cyfarwydd, ond mae'n rhaid i dalent gael ei phorthi â gwybodaeth a her newydd. Yn ei ymchwil am bynciau newydd, mae ar hyn o bryd yn astudio'r mwnciod Mandril yn y swydd yn Colchester.

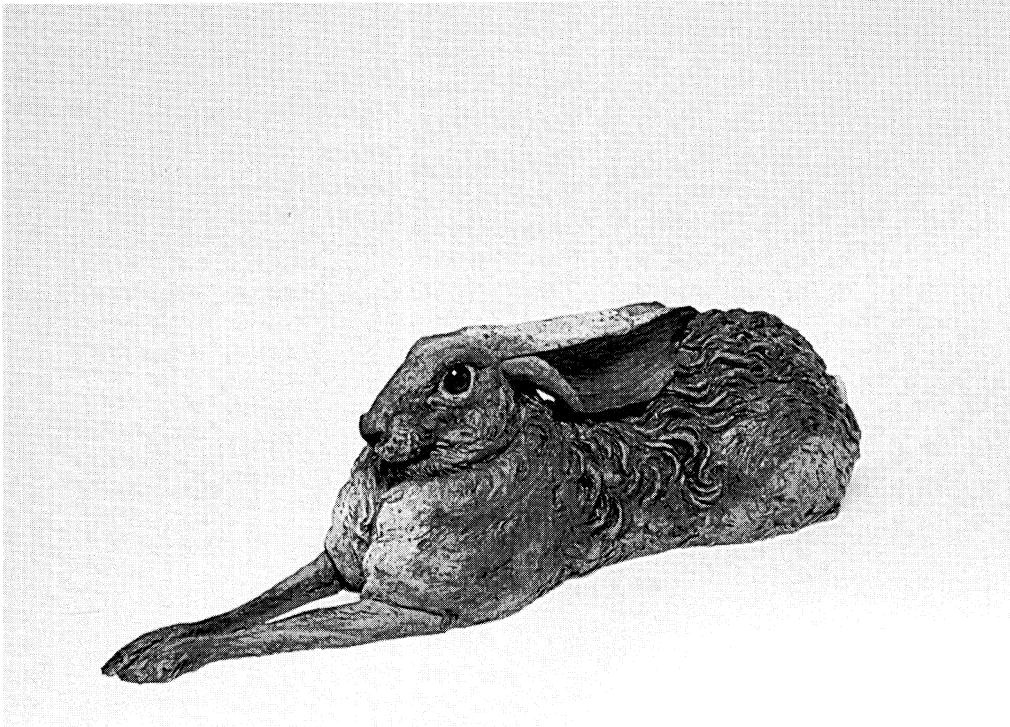
Mae atyniadau a pheryglon yn gysylltiedig â'r pwnc hwn. Mae'n ecosig, yn estron, ac o'r herwydd yn gynhenid anghyfarwydd; mae corff y mwnci'n cynnwys cyfres gymhleth o ffurfliau crynion tri dimensiwn - math gwahanol o her gerfluniol o'i chymharu ag ysgyfarnog, ceiliog neu fochn, dyweder.

Mae'n gosod problemau llunio oherwydd bod amryw o nodweddion y Mandril yn ymddangos fel pe baent yn ymwneud â ffurf tra'u bod mewn gwirionedd yn deillio o liw'r ffwr; o ganlyniad dim ond pan mae'r ffurf yn gyflawn ac wedi ei liwio y gellir gweld a yw'r cerfluniau'n gywir.

Er enghraifft, ymddengys bod llygaid mwnci Mandril wedi eu gosod ymhell yn ôl o dan ei ael drom, ond argraff gamarweiniol yw hon: oherwydd bod y ffwr o'u hamgylch mor dywyll y mae'r llygaid yn edrych fel pe baent mewn cilfach ddofn.

Mae'r ffwr o amgylch pen y Mandril yn anarferol oherwydd bod ei effaith yn debyg i dawch môr brown golau gyda brychni ocr melyn drwyddo: mae cyfleo hyn drwy gyfrwng clai yn gryn her dechnegol. (Pan mae pobl yn meddwl mai gweithgaredd anneallusol yw celf neu grefft gynrychiadus, mae'n amlwg nad ydynt erioed wedi ystyried yr ymdrech feddyliol wrth geisio cyfieithu un o effeithiau natur yn effaith mewn celf.)

Gwryw yn ei lawn dwf, sy'n ystyried y cyhoedd gyda naill ai ddifaterwch neu atgasedd, yw'r Mandril y mae Jeremy James yn ei astudio, ac y mae'n rhaid cyfleo'r agwedd hon ar greadur meddylgar, emosiynol. Pan fydd epa'n newid yn ddirybudd o ddicter i ddifrawder, mae'n rhoi arwydd i'r byd nad yw ei anghenion ymenyddol ac emosiynol yn cael eu bodloni. Rhaid i Jeremy James gymryd hyn i ystyriaeth a rhoi i'w gerflun ymdeimlad o bersonoliaeth y creadur hwn, hyd yn oed os mai ef yw'r unig un a all ei ganfod.

Mewn termau llai metaffisegol, mae'r creadur yn wrthrych gwrthnysig oherwydd, fel y darganfu Jeremy James, mae'r ffwr yn creu cryn amwyseidd ynglŷn â fframwaith gorfforol yr anifail. Darganfu Jeremy James bod arno angen llawer mwy o wybodaeth nag y gellir ei gael o ffotoograffau ac er bod ei ddarlungio'n dda yn ôl safonau ysgolion celf heddiw, bu'n rhaid i'w ddarlungio ddatblygu i fod yn fwy meddylgar ac ymchwiliol.

Fel y gwyr pawb bron sydd wedi rhoi ystyriaeth i gerameg, ceir rhagfarn ym myd celfyddyd gain yn erbyn cerfluniaeth glai, yn arbennig y gwaith peintiedig manwl y mae Jeremy James yn ei gynhyrchu. Rwyf o'r farn y gallai ennill parch y byd Celfyddyd Gain pe bai'n cyfieithu ei waith ar y mwnci Mandril i gyfrwng efydd, a chredaf bod troi at weithio gydag efydd yn symudiad anochel yng ngyrfa'r artist ifanc talentog hwn.

Mae dwy ochr i waith Jeremy James - modelu a llunio. Pan oedd yn fyfyrwr cynyrrchodd lawer o waith lluniedig - brain digalon braidd yn clwydo ar fframwaith o glai a edrychai fel cymysgedd rhwng peilon trydan a sied bren. Yn nes ymlaen cymhwysodd y technegau llunio hyn ar gyfer ei ddull o gynhyrchu ei geiliogod, er mai naill ai gwaith wedi ei fodelu neu waith yn cyfuno modelu a llunio a gynhyrchodd yn ystod hanner olaf yr wythdegau.

Mae'r gwahaniaeth rhwng y ddau ddull o weithio yn un sylweddol. Gall hyd yn oed rhywun nad yw'n gerflunydd deimlo'r gwahaniaeth yn ymenyddol rhwng cymryd talp o glai a mowldio ei ffurf aflunaidd yn greadigaeth - mae'n broses hylif o dynnu, sgwpio, didynnu ac ychwanegu. Mae llunio gan ddefnyddio rhannau y mae wedi eu torri allan o dafelli clai neu eu gwasg fowldio ymlaen llaw, fel y gwna Jeremy James, yn ddull sy'n agosach at gynllunio, mae'n fwy dadansodol.

Credaf bod Jeremy James yn teimlo'r angen i feddwl yn ddadansodol - y math o feddwl sydd ei angen ar gyfer cynllunio ymlaen llaw ar gyfer rhagffurfio a llunio. Felly, yn gyfochrog â modelu'r mwnci Mandril, mae Jeremy James hefyd yn archwilio syniadau ar gyfer llunio. Mae wedi dychwelyd at frain ac adar ysglyfaethus ac mae'n ymchwilio ffyrdd newydd o lunio'r adar ac o roi fframweithiau iddynt sefyll arnynt. Drwy wneud hynny mae'n creu ffurffiau sydd yn fwy amlwg ym mhrrif ffrwd cerfluniaeth fodern. Mae hefyd yn gyfrwng sy'n ei alluogi i wthio'r cynnwys cynrychiadus wysg ei ochr i greu ffurf sydd ychydig yn fwy haniaethol ac yn caniatâu rhagor o gyfle iddo i ymwneud â dyfeisiadau esthetig.

Mae ysgyfarnogod Jeremy James ymhlið ei ddelweddau mwyaf poblogaidd. Mae ysgyfarnogod yn wrthrychau bywiog. Me ganddynt glustiau hirion a choesau ôl onglog, hir fel rhai cangarŵ. Mae eu cyrff yn gyhyrog er eu bod braidd yn fain ac mae eu coesau blaen yn eiddil. Byddant yn eistedd yn syth yn aml ac yn crynu gyda symudiadau bywiog siarp, ac maent bob amser yn effro i unrhyw berygl. Maent fel atalnodau wedi eu hanimeiddio ac mae eu llygaid mawr dyfrllyd yn swyno pawb ac eithrio'r ffyliaid creulon hynny sy'n cael pleser wrth eu hymlid â chŵn. Mae Jeremy James wedi llwyddo i gyfleo llawer o gymeriad yr ysgyfarnog wylt.

Mae rhai modelau yn well na'i gilydd. Gan eu bod yn ymdebygu cymaint i garicatur gall yr anifeiliaid hyn gael eu camgynrychioli'n rhwydd fel cartwnau. Ar y cyfan mae Jeremy James wedi osgoi'r perygl hwn. Fodd bynnag, mae'n fwriadol wedi eu gwneud yn fwy addurnol, yn dlysach hyd yn oed, na'r ysgyfarnogod a welir mewn caeau. Mae wedi arbrofi, yn llwyddiannus yn aml, gydag arddulliaeth.

Ond ei dasg nawr yw parhau i ddilyn llwybr fydd yn ei gadw rhag delweddau a allai ymddangos yn faldodus, gan ochel caricatur ac osgoi'r smala. Gan fod y dilyw o ddelweddwaeth anifeiliaid yn ein cymdeithas wedi ei gwneud yn anodd i ni weld anifeiliaid mewn unrhyw dermau ac eithrio yn nhermau lluniau tlws neu gartwnau, mae'n rhaid i Jeremy James ffrwyno hiwmor, lysineb a swyn. Elfennau sydd, er ein bod yn eu canfod mewn anifeiliaid, wedi cael eu diraddio gan fasnach ac sydd yn bethau gwaharddeig dros dro mewn celfyddyd gain a chrefft.

